

בני שליטא מתלבט: איי אפער לקחת בחורה לבית מלון ואיי אפער להתייחד בחיק הטבע. מה לעשות?

חן ספר מנס־צינוה. סיפר בעבר את עופרה חזה. אחרי כן באה להסתפר אצלו ירדנה ארזי, המסתרקת אצלו שלוש פעמים בשבוע. בשבוע האחרון התערערו היחסים בין שתי הזמרות. כשארזי טוענת שמעריצה של חזה התיזה עליה דיו באקדח־צעצוע, בהשפעת חזה, ואילו חזה מסרבת לקיים סולחה. מאז המכה מיספרתו של חן למוקד הפעילות של המנסים להביא לפיוס בין השתיים. מעריצותיה של חזה מופיעות במקום. ובידיהן פרחים, שהן מוסרות לארזי, ומחן מבקשות שיעשה את הסולחה.

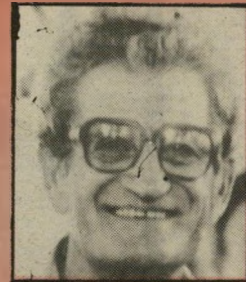
ראשה־ממשלה ותיפקודו לנוכח הבעיות החמורות שעליו להתמודד עימן, כיחכה השר הצעיר בגרונו וניסה להרוויח זמן, כדי לצאת מהשאלה המביכה באל־גנטיות. לבסוף ענה בחייד: "אני מעדיף להביע את דעתי על הממשלה מאשר על ראשה."

■ פיסגה משולשת על ארוחת־בוקר התקיימה בבוקרו של היום

ליעקובי הוצעה הצעה מפתה ביותר, כפרט על רקע תיפקודה המתסכל של הממשלה. ההצעה כללה שהות בת שנתיים בקאר רנגי פאונדיישן בווינגטון. מלבד מילגה חודשית מרשימה הוצע ליעקובי לממן גם את הוצאותיו, שלו ושל בני־מיש־פחתו. בתמורה היה על יעקובי להתחייב להרצות פעם בשמונה חודשים. אחרי לבטים קשים, החליט יעקובי לרדות את ההצעה.

■ סידרייה־שיבה בכנסת גרמו לכך שח"כ חיים דרוקמן הרתי יישב ליד ח"כ המתקדמת, **כתי סלד ומרחמד מיטארי**, השיבו, בשיא יכווח פוליטי סוער, זעק דרוקמן לעבר שכניו: "אש־פיסטים" פלד השיב לו: "אתה תעסוק בחוק־החזירים, ואל תטפל בעניינים שאינך מבין בהם" צעק דרוקמן: "אתה חזיר!"

■ בחגיגת יום־ההולדת של מיכה גולדמן, ראש מועצת

שפירא שריקות

סיפור מזעזע...

● בישיבת הממשלה ש־התקיימה אחרי הרצח בעמור לה, סערו הרוחות. הגדיל לעשות השר־בלי־תיק יוס־קה שפירא, משקם והודיע לחבריו בנימה דרמאטית, שיש במו. סימור מעזעזע.

השתרר שקט באולם־הישיבה של הממשלה, ושפירא סיפר בחימה כיצד הסתובבה לה מזכירתו ברחבי ירושלים ולפתע - אלוהים ירחם! - זכתה בשריקות ובשאר הטרדות. ומהיכן בקעו אלה! ממונית ערבית! קפץ גדי יעקובי וקטע את השר המזועזע. לו היתה זאת מונית יהודית, היית טורח לציין את לאומיותה? ודאי שלא... פלט שפירא. בטרם הספיק לשקול כראוי את תשובתו. באמת סימור מזעזע... מילמל יעקובי, אך כוונתו לא היתה זהה לכוונתו של שפירא.

אשה לוי הרמטכ"ל נכח בהופעה של להקת־הנח"ל. לוי החליף חוויות עם כוכבת־העבר של הלהקה, יונה עטרי, בהפסקה של מופע. בין השניים ניתן לזהות את גבו של שר־החינוך יצחק נבון, הטועם מהכיבוד שהוגש במופע, שאולי שימש לו אתחנתא בשבוע של פיטורים במשרדו.

כפר־תבור, שהתקיימה בסוף שבוע ריווי טרגיות וסערות בצפון, פגש חברה־כנסת **בני שליטא** בשר־הביטחון **יצחק רבין**. "יצחק" אמר שליטא, "מה עושים? לקחת בחורה לחרר מת בחוריו של זיגל, לקחת אותה לחורשה - גם אי־אפשר, מאי־מאמת המחבלים. אז מה עושים?" השיב רבין: "העיקר ש־עושים"

■ **אריאלה רבדל**, מי שסיימה את תפקידה כדוברת משרד־האוצר והמתכוננת לשוב לר־שות־השירות, נבהלה מהשמר־עות הרחוחות בעניינה - ששמה מופיע ברשימות המפר־טרים מהרשות. בשבוע שעבר נאיתה רבדל דולקת כארשת מהדאגת אחר **שאלו עמור**, חבר הוועד־המנהל של הרשות. כל נסיונותיה להוציא מידע מעמור - האם היא באמת מיועדת לפיטורין והאם שמה הזכר בישיבת הוועד־המנהל - עלו בתוהו.

■ שר־האוצר **יצחק מודעי** נפגש עם יושב־ראש איגוד ערי־הפיתוח, שאלו עמור. עמור התינון על המצב החמור שפוקר את תושבי הערים, שאותו הוא

■ **שפירא**, משנשאל שפירא פ־שר התופעה, הגיב בשביעות רצון ניכרת: "מה ישן זה לא כסדר?"

■ שר־הכלכלה גדי יעקובי היה שרוי לאחרונה בדילמה קשה.

■ מי שביקר בשבוע שעבר בקיסריה, הופתע לגלות על ה־שמשות הרטובות־מטל של המ־כוניות את הכתובות: "שפירא לשלטון" הכוונה לתושבי־המ־הום המפורסם, הרב **אברהם**

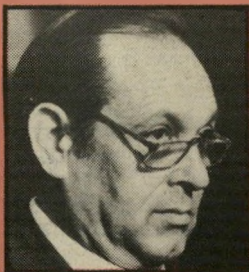
מי הסגיר?

● סערה בלתי־צפויה התרחשה בסוף השבוע בערב־ראיונות שהנחה משה (מושיק) טימור. אחד מ־מראייניו של טימור היה **מוטי לרנר**, מי שכתב את המחזה קסטנר המוצג בקאמרי.

טימור התכוון לראיון רגוע למדי, אך מה הופתע משזרק לרנר פצה. הוא סינגר בעוז על קסטנר, גיבורו. הוא טען שאינו בטוח כלל וכלל שקסטנר הוא האדם שהסגיר את הנאצים - ואל פלגי ופרץ גולדשטיין - לידי הנאצים. אם כן, מי הסגיר? תהה טימור ולא צפה עדיין את העתיד להתרחש.

קיימת אפשרות, החל לרנר, שהיתה זאת חנה סנש... כאן נקטעו דבריו ואת שאר הסבירו נאלץ לתת, תוך כדי מחאות קולניות מצד הקהל. לרנר הסביר כי מכיוון שסנש עונתה במשך חודשים על־ידי הנאצים עיני־התופת - שבהם לא הצליח לעמוד איש - יש להניח, כי היא שהסגירה, בלית־ברירה ותחת עיניים וזועתיים, את שמות השניים, זאת התיאוריה שלך? זעקו לעבר המראיין אנשים בקהל, שלא אהבו את ניפוץ המיתוס לנגד עיניהם. לרנר לא הרפה מהנחותיו והסביר שאין בהם מאומה, בכדי לפגוע בהילת הגבורה סביב סנש. גיבור, חתם לרנר, אינו אדם ללא חולשות. להיפך - גיבור חייב להיות אנושי!

אין אשראי למודעי

מודעי בלי כסף

● שר־האוצר **יצחק מודעי** ישב ליד צעירה שחורת־שיער, ונראה נהנה מאוד מסלט־הירקות, שהגישה לו המלצרית בפונדק עין־הוד. הוא נהנה מרוח־הים הרעננה, ומנגינתם של כנר ואקור־דיוניסט, שהנעימו את הזמן לאורחי־המיסעדה.

השר אכל וסוחח עם הצעירה שלצידו, ונראה כי הצליח להתחמק לשעה קלה מטירדות הכלכלה והפ־ליטקה. אחרי הסלט הוא הזמין מנת־דג, ואכל גם אותה בתיאבון. כאשר נשרה טיפת־שמן על מיכנסיו של השר, הוא גילה תושיה למופת. את מפת־הנייר שלפניו הרטיב קלות במיץ אשכוליות מהבקבוק וספג מייד את הכתם.

צרותיו של השר התחילו בתום הארוחה. המלצרית החיננית הגישה לשר את החשבון על צלחת קטנה, והוא הניח עליה בנוני־שלנטיות כרטיס־אשראי. המלצרית נטלה את הצלחת, הלכה אל הקופאית וחזרה מייד אל השר: "אנחנו מצטערים, לא מקבלים כרטיס־אשראי!" אמרה לשר, השר שלף את ארנקו וחיטט בו. הוא הוציא כרטיס־אשראי מסוג אחר ושאל: "את זה אתם מקבלים?" והמלצרית ענתה: "מצטערת, גם את זה אנחנו לא מקבלים!"

השר פישט בארנקו ושלף פינקס־צ'קים. הוא מילא את המרטיס הדרושים והשאיר את הצ'ק על השולחן. המלצרית הביאה את הצ'ק אל הקופאית, שהציצה בו בסקרנות וקבעה: "כן! זה באמת הוא!"